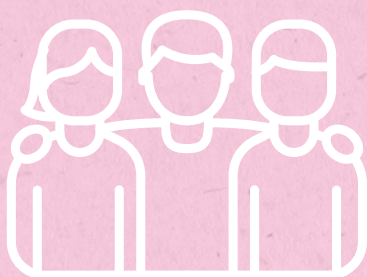

IDENTITA VZTAHY A HODNOTY

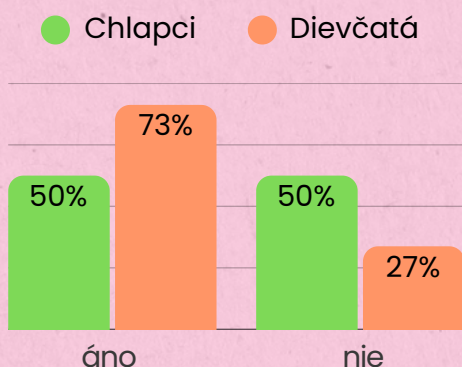

Kto som a kam patrím?

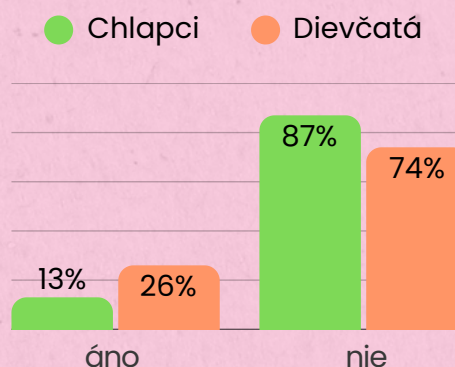
Vytváranie identity mladého človeka je náročný a veľmi komplexný proces. Výsledky z nášho prieskumu nám ponúkajú vhl'ad do toho, ako mladí vnímajú seba a druhých.

Pri otázkach sexuality a rodovej identity sme zvolili nepriamy prístup. Pýtali sme sa: „Poznáš niekoho...?“ Tento spôsob dovoľuje tínedžerovi odpovedať otvorene, aj keby sa otázka týkala priamo jeho. **Výsledné percentá naznačujú, že téma inej orientácie či rodovej identity nie je pre slovenských tínedžerov teoretickým pojmom, ale realitou, s ktorou sa denne stretávajú.**

„Poznáš niekoho, koho priťahuje osoba rovnakého pohlavia?“

„Poznáš niekoho, kto by bol/a viac sám / sama sebou, keby mal/a iné pohlavie?“

Pohlavie: danosť alebo voľba?

„Pohlavie človeka je založené...“*

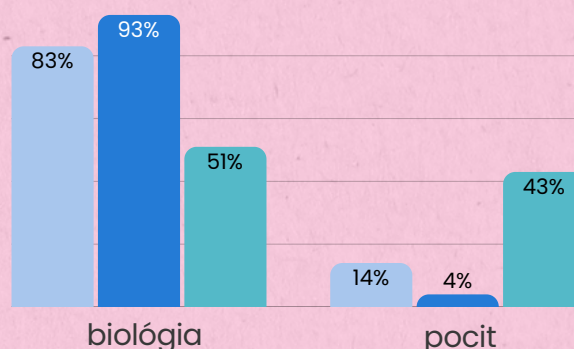
80%

na biologickom základe,
s ktorým sa narodil

16%

na tom, ako sa cíti

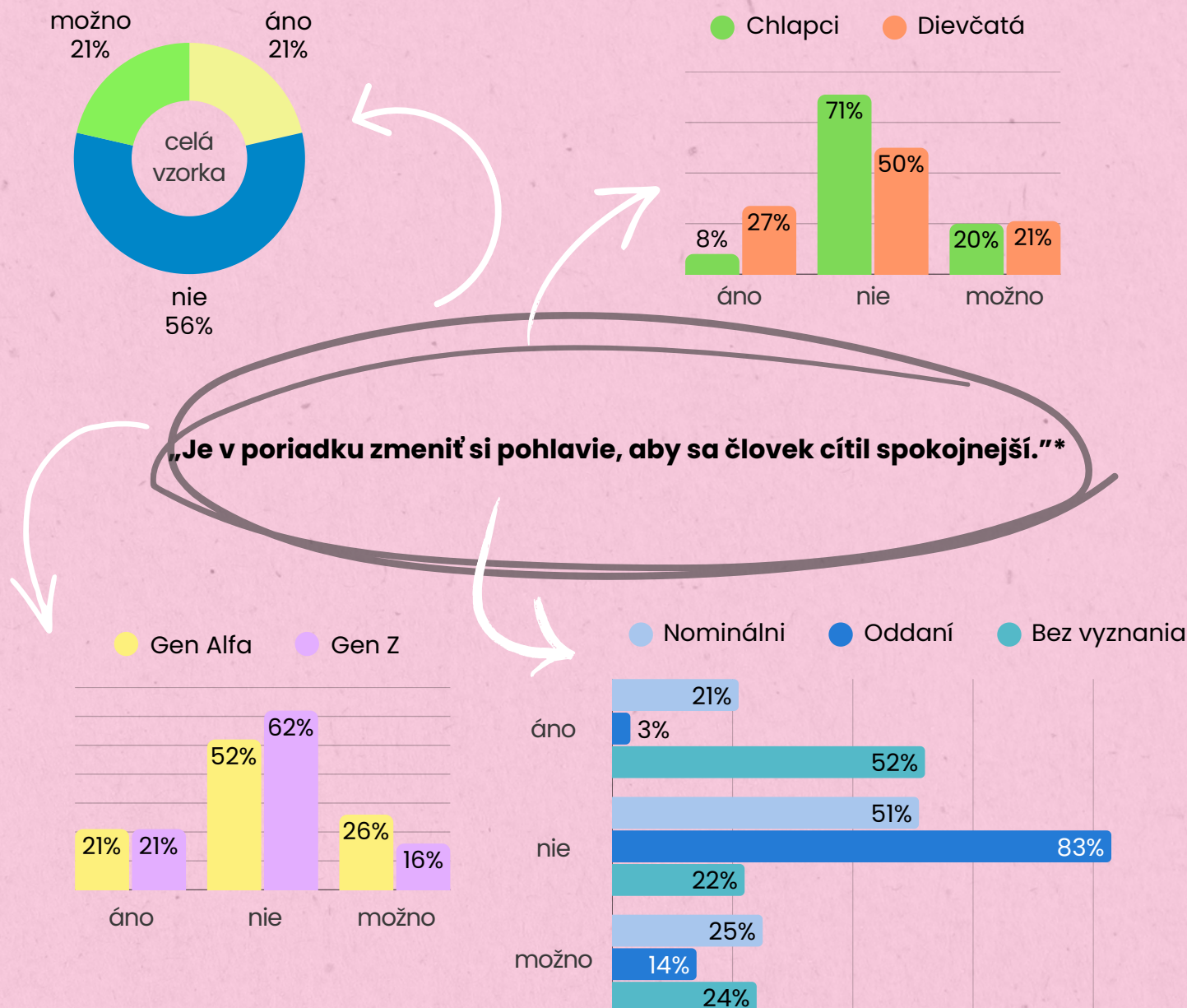
Nominálni Oddaní Bez vyznania

Väčšina tínedžerov (80 %) stále vníma pohlavie ako biologický základ, s ktorým sa človek narodil. Len 16 % ho definuje primárne podľa toho, ako sa človek cíti.

Zaujímavý zlom však nastáva v súvislosti s vierou. Zatiaľ čo oddaní kresťania sa prikláňajú takmer výlučne k biologickému základu, u mladých bez vyznania sa tento rozdiel stiera a pomer biológie verzus pocitu je viac vyrovnaný.

*4 % odpovedali „nerozumiem otázke“.

Hoci prevláda biologické vnímanie, pri otázke schvaľovania zmeny pohlavia za účelom spokojnosti sú mladí rozdelení. Kým **56 %** nesúhlasí so zmenou, **42 %** (súčet „áno“ a „možno“) je tejto možnosti otvorených.

Osobná skúsenosť tiež zohráva svoje. Ak tínedžer pozná niekoho, kto rieši svoju identitu, jeho tolerancia k zmene pohlavia stúpa (**35 %** súhlasí oproti **17 %** u tých, ktorí nikoho takého nepoznajú).

Či už sa pozeráme na chlapcov, dievčatá alebo porovnávame obe generácie (Alfa a Z), opakovane sa objavuje trend **približne 20 % mladých ľudí**, ktorí nevedia. Sú to tí, ktorí na otázku o zmene pohlavia odpovedali „možno“.

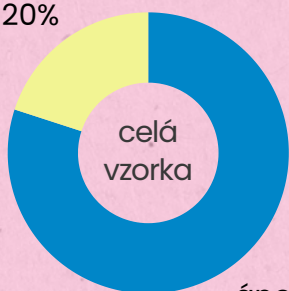
1. Môžu priznať svoje „možno“, bez toho, aby boli odsúdení?
2. Ako im ponúkame zdroje o sebahodnote a spokojnosti, ktoré nie sú postavené na zmene vonkajšej identity?

*Pri tejto otázke 1-3 % odpovedali „nerozumiem otázke“.

„Žili šťastne, až kým nepomreli.“

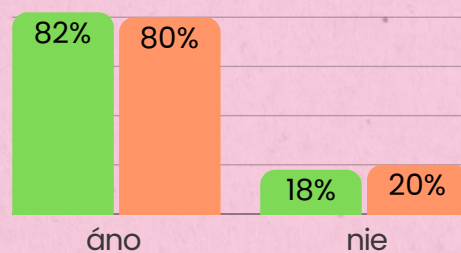

nie / možno
20%

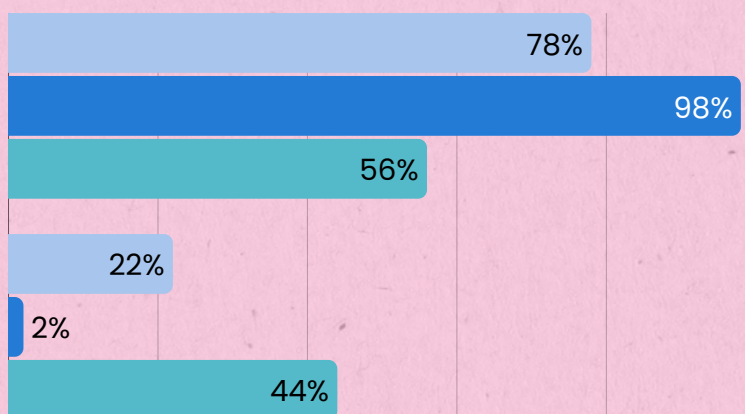
áno
80%

● Chlapci ● Dievčatá

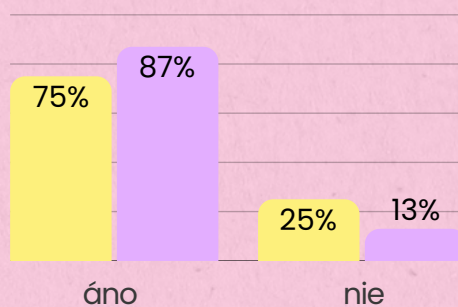

„Manželstvo by malo byť záväzkom na celý život.“

● Nominálni ● Oddaní ● Bez vyznania

● Gen Alfa ● Gen Z

Manželstvo má v očiach našich tínedžerov váhu. V porovnaní s 57 %, ktorí v medzinárodnom GLOBAL YOUTH CULTURE prieskume tvrdili, že by malo ísť o celoživotný záväzok, na Slovensku tento názor zastáva až 80 % tínedžerov. Staršia Gen Z verí v doživotný sľub ešte silnejšie (**87 %**), než mladšia Gen Alfa (**75 %**).

Aj bez toho, aby sme podrobne študovali národné štatistiky, vnímame, že rozvodovosť v spoločnosti narastá. V našej celkovej vzorke **až 86 %** tínedžerov uviedlo, že **žije** v domácnosti **s oboma rodičmi** (môže ísť aj o rodičov nevlastných).

Hoci náš prieskum priamo nemeral kauzalitu (teda nemôžeme 100 % vedecky potvrdiť, že žitie s oboma rodičmi spôsobuje vieru v doživotné manželstvo), dovoľujeme si vysloviť dedukciu: *Dobrá skúsenosť a stabilita v domácom prostredí formuje ich pohľad na manželstvo.*

Ak mladý človek súhlasí s výrokom, že manželstvo je záväzok na celý život, pravdepodobne ide aj o vyjadrenie túžby – mať stabilné manželstvo, ak si ho vyberie.

Tento vysoký ideál (**80 %**) nie je samozrejmosťou. Našou úlohou je premeniť ho na praktickú zručnosť žiť vernosť v nedokonalom svete.

- 1. Využívame ich prirodzenú túžbu po manželstve na to, aby sme ich učili riešiť konflikty a budovať charakter?**
- 2. Vidia v nás (v mentoroch a vedúcich) ľudí, ktorí majú reálne, nedokonalé, ale verné vzťahy?**

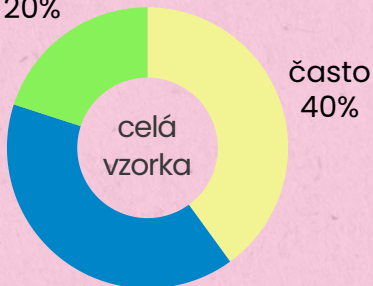
Zázemie rodiny

„Celkovo, moje skúsenosti s rodinou sú dobré.“

pozitívne skúsenosti **82 %**

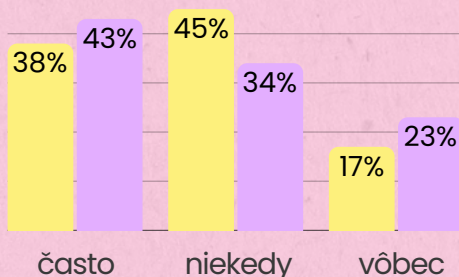
negatívne skúsenosti **18 %**

takmer vôbec
20%

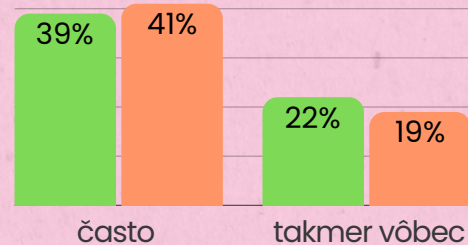

niekedy
40%

Gen Alfa Gen Z

Chlapci Dievčatá

„Rozprávam sa so svojimi rodičmi o veciach, ktoré sú pre mňa naozaj dôležité.“

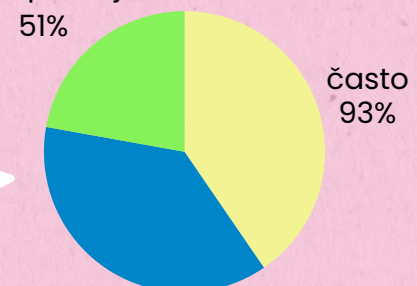
Až **82 %** mladých hodnotí svoju celkovú skúsenosť s rodinou ako **dobrá**. Je to povzbudivé číslo, no sledujeme aj čosi iné. **40 %** sa s rodičmi o dôležitých veciach rozpráva často a **20 %** (teda každý piaty) sa o tom, čo je pre nich dôležité, nerozpráva doma **takmer vôbec**.

„**Dobrá skúsenosť s rodinou**“ (mladí si sami zadefinovali, čo to presne môže byť) **automaticky neznamená hlboké zdieľanie**.

Aj v rodinách, ktoré mladí vnímajú pozitívne, sa polovica z nich (**51 %**) o svojom vnútri s rodičmi nerozpráva. Rodina je pre nich širší pojem než len spoločné rozhovory.

Porovnanie tínežerov, ktorí vyhodnocujú skúsenosti s rodinou za dobré, s tromi kategóriami odpovedí:

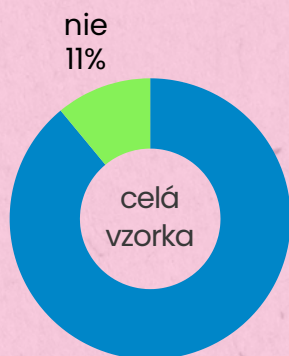
takmer vôbec sa nerozprávajú
51%

niekedy sa rozprávajú
86%

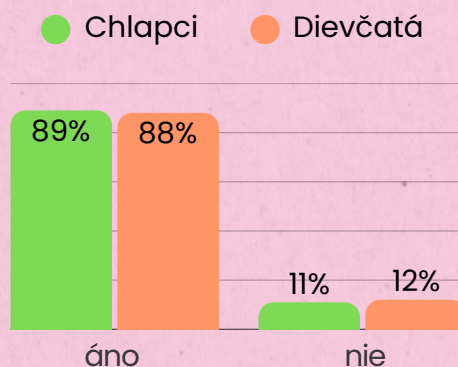
Kamarátske prijatie

Názory rodiny sú dôležité, no v tomto období práve priateľstvo zohráva veľkú rolu v tom, či sa tínedžer cíti spokojne alebo prijato. Pre obe generácie aj pohlavia je to takmer identické a mimoriadne pozitívne: **89 %** mladých **má blízkych priateľov**, ktorí ich dobre poznajú.

áno
89%

„Mám blízkych priateľov,
ktorí ma dobre poznajú.“

50 %

Gen Alfa

50 %

Gen Z

Ked'priateľstvo (ne)stačí

Skoro **90 %** tínedžerov tvrdí, že **má blízkych priateľov**, ktorí ich poznajú. Zároveň ale vidíme alarmujúce čísla **osamelosti a úzkosti**. Čo to znamená?

- Keby nebolo dobrých priateľstiev, bolo by toto číslo ešte väčšie? Možno áno.
- Napriek dobrým rodinným alebo kamarátskym vzťahom, je tu ešte iná sila, ktorá spôsobuje, že sa dnešný mladý človek cíti osamelo, či depresívne?
- Stačí kamoša len prijať? Alebo stáť pri ňom, aj keď nesúhlasím s jeho konaním?
-

Priateľstvo je veľká téma. Tam, kde niekedy nevie zasiahnuť dospelý, rovesník áno.

1. Ako na priateľstvo nazerá Biblia?
2. Ako učiť mladých byť dobrými priateľmi, ktorí nielen pritakajú, ale vedia v kríze aj nasmerovať správnym smerom?
3. Ako vedíme mladých v našich spoločenstvách, aby sa vedeli navzájom zdôverovať a modliť sa za seba, nielen sa spolu zabávať?

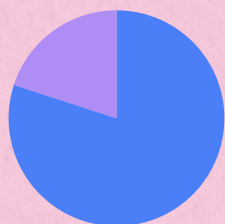
Ak veríme, že Boh a Jeho dobrá správa sú skutočným riešením na úzkosť a samotu dnešnej generácie, je na mieste položiť si otázku: *Ako často hovoríme o nádeji, ktorú v Bohu máme, v porovnaní s tým, ako často hovoríme o tom, ako by mali žiť a čo by mali robiť?*

Ak sa naše kresťanstvo zúži len na zoznam „správnych postojov“ (k sexu, k internetu, k morálke), môžeme ich stratiť. Tínedžer, ktorý bojuje s depresiou, nepotrebuje ďalší zoznam úloh. Potrebuje zakúsiť **Kristovu prítomnosť**, ktorá naplňa osamelosť. Potrebuje počuť o nádeji, ktorá presahuje jeho aktuálne pocity.

čo sme zistili...

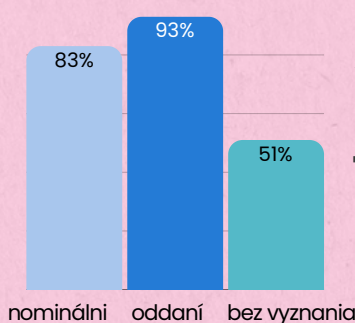
80 % opýtaných verí, že manželstvo by malo byť záväzkom na celý život.

Každý **piaty** slovenský tínedžer pripúšťa zmenu pohlavia ako cestu k tomu, aby sa človek cítil spokojnejší.

73 % dievčat a **50 %** chlapcov pozná niekoho, koho priťahuje osoba rovnakého pohlavia.

Väčšina veriacich tvrdí, že pohlavie človeka je založené na biologickom základe, no s osobnou skúsenosťou rastie otvorenosť k iným názorom.

89 % chlapcov a **88 %** dievčat tvrdí, že majú blízkych priateľov, ktorí ich dobre poznajú.

Dobré skúsenosti s rodinou však automaticky neznamenajú zdieľanie o veciach, ktoré sú pre tínedžerov naozaj dôležité.

Približne **40 %** mladých sa často rozpráva s rodičmi o dôležitých témach.

